

Düzensiz Göç Dosyası: Batı Krizleri Nasıl Üretiyor, Ajanlar Bunları Nasıl Koruyor?

Bugün, Kuzey Afrika ülkelerinin -özellikle de Tunus ve Libya'nın- tanık olduğu göçmen akınlarının gölgesinde göç, çağdaş toplumların karşı karşıya olduğu en önemli insani ve siyasi dosyalardan biri haline gelmiştir. Peki göç olgusunun gerçek kökleri nelerdir? Şüpheli derneklerin ve ajan devletlerin, göçmenleri suça itmek amacıyla kaos üretmede ve yaşamı zorlaştırmada oynadıkları habis rol nedir? Kamuoyunun yönlendirilmesi ve göçmenlere karşı kokuşmuş ulusalcı naraların körüklenmesi nasıl istismar ediliyor?

Birincisi: Trajedinin kökleri ve dar ulusalcı bakışın kısırlığı

Bugün sözde demografik değişim hakkındaki uyarının ve yoksulluk ile savaş cehenneminden kaçan göçmenlerin sınır dışı talebinin yükseldiği kokuşmuş milliyetçi ve ulusalcı sesler, apaçık bir siyasi kısırlığı ifade etmektedir; zira bu zihinler, o insanların yurtlarını ve mallarını terk etmelerine sevk eden gerçek sebeplere karşı kör olmuştur. Oysa onlar, lüks için yurtlarında çıkmadılar; aksine aşırı yoksulluktan, ekini ve nesli helak eden acımasız iç savaşlardan ve sömürgeci Batı'nın başlarına diktiği bekçi yöneticilerin zulüm ve baskısının gölgelediği trajik gerçeklikten kaçmak için yeryüzünün sırtlarına yürüdüler; zira can havliyle çıkıp Allah'ın geniş arzında, doğup büyüdüğü topraklarda maruz kaldıkları dehşetli azabı üzerlerinden kaldıracak istikrarlı bir yer aradılar. İşte burada yozlaşmış kapitalist Batı medeniyetinin ayıpları, yani insan hakları sloganlarıyla başları çatlatan bu Batı'nın, mültecilere yönelik muamelesindeki ideolojik kokuşmuşluğu ve çürümüşlüğü ortaya çıkmaktadır; zira gerçeklikler, Batı'daki bir göçmenin, ikinci sınıf bir vatandaş olarak kaldığını, sağlık ve eğitim hizmetlerinden, doğuştan ülkenin yerlisinin yararlandığı şekilde eşit olarak yararlanamadığını kanıtlamıştır.

İkincisi: Kapitalist Batı'nın ve işlevsel (aparot) derneklerin çifte komplosu

Amerika ve Avrupa'nın liderliğindeki kapitalist Batı, bu halkların yoksullaşmasının ve ülkelerinin yıkılmasının doğrudan müsebbibidir; nitekim Sudan'da yaşananlar bunun en bariz örneğidir; zira Amerika, Sudan'ı parçalamış ve yoksul bir ülke haline getirmiştir. Ancak Batı'nın komplosu yoksullaştırma ve yağmalamayla sınırlı kalmamış; aksine bu göçmenlerin Avrupa'ya ulaşmasını engellemeye kadar uzanmıştır; zira Batı, ülkemizde aparat dernekler kurup türetme yoluna gitmiş ve bunlara göz alıcı hukuki ve insani adlandırmalar altında muazzam miktarda paralar akıtırken onun gerçek hedefi, göçmenleri zorla Kuzey Afrika ülkelerine yerleştirmektir. Sadece bu da değil; dahası Batı, toplumlarımız içinde planlı sabotaj eylemleri gerçekleştirmeleri amacıyla kasten göçmenlerin saflarına ajanlar ve provokatörler sızdırma yoluna gitmiştir; hedef ise; fitne ve huzursuzluk hali ve güvenlik kaosu oluşturarak, Batı'ya müdahale etmek ve diktelerini dayatmak için kalıcı bir gerekçe sağlamaktır.

Üçüncüsü: Zararlı ve ajan ülkelerin, baskı yapma ve suç üretmedeki rolü.

Buna karşılık ülkemizdeki işlevsel devletlerin ihaneti, Tunus ile İtalya arasındaki ortaklık anlaşması ve mutabakat zaptı gibi aşağılayıcı anlaşmaların imzalanmasıyla ortaya çıkmış ve Müslüman ülkeleri, yaşlı kıtanın sınır muhafızlarına dönüştürmüştür. Bu ajan devletler, habis ve yıkıcı bir politika uygulamıştır; dolayısıyla onlar, efendilerinin emirleriyle göçmenlerin Avrupa'ya geçip gitmesine izin vermezken, aynı zamanda günlük geçimlerini kazanmak için onurlu bir şekilde çalışmalarına ya da yasal bir istikrar elde etmelerine izin vermemekte, onlara baskı uygulamakta ve geçim kaynaklarını kuşatma altına almaktadırlar. Geçim yollarının kasıtlı olarak kesilmesi, bu göçmenleri açlığın, ihtiyacın ve çaresizliğin baskısı altında, sırf hayatta kalabilmek adına yoldan çıkmaya, suç ve hırsızlık tuzağına düşmeye sevk etmektedir; bu ise suç ve kargaşayla dolu bir ortam üretmeye yönelik kasıtlı bir plandır.

Dördüncüsü: Yanıltıcı bir kamuoyu üretmek ve kokuşmuş ulusal bağı körüklemek

Uydurma kaos ve suçlardan üretilen bu gerçekliğe binaen, iktidar rejimlerine bağlı medya ve güvenlik aygıtları, insanların geneli arasında yönlendirilmiş bir kamuoyu üretmek için harekete geçmiştir; zira göçmenler, halkların bilincinde, ülkeyi ve insanları ele geçirip onların kimliğini değiştirmeyi hedefleyen işgalciler olarak tasvir edilmektedir. Bu habis kışkırtma, ümmetin birbirine merhamet etmesini ve kenetlenmesini engelleyen bir pranga olsun diye kokuşmuş ulusal ve milliyetçi bağa odaklanmıştır; bu da bir Müslümanın kendi Müslüman kardeşini bir yabancı ve suçlu olarak görmesine yol açmıştır. Belki de bizler bu bağlamda, ırkçı ve küstah zihniyetlerini ortaya çıkaran bazı Avrupalı yöneticilerin tutumlarını hatırlatmalıyız; tıpkı eski İngiltere Başbakanı Winston Churchill'in anılarındaki şu sözü gibi: "Afrika ve Doğu, Avrupa medeniyetinin ihtiyaç duyduğu kaynakları çarçur etmeleri için kendi halklarına terk edilmemesi gerekir." Yine Avrupa Dış Politika sorumlusu Josep Borrell'in aleni olarak yaptığı şu açıklaması gibi: "Avrupa bir bahçedir, dünyanın geri kalanının büyük bölümü ise bir ormandır ve orman bahçeyi istila edebilir." Ajan rejimler ise, ulusalcı bakış açısını benimsemek suretiyle, tek bir ümmetin çocukları arasında bu karanlık Batı ırkçılığı düşüncesini yeniden üretmektedir.

Beşincisi: Raşid İslami bağ

Göçmenleri yüzüstü bırakmanın ve kışlalarında konuşlanan orduların Gazze, Lübnan ve diğer yerlerdeki yardım bekleyen halkımıza destek olmaktan geri durmasının ardında yatan illet, ümmetin birleşmesini ve kenetlenmesini engelleyen bir pranga olsun ve bir Müslümanın Müslüman kardeşini bir yabancı ve demografiyi değiştiren bir suçlu görür bir hale gelsin diye Sykes ve Picot gibi sömürgeciler tarafından çizilen bu yapay ulusal ve milliyetçi bağdır; nitekim sevgili Peygamberimiz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem, bu kokuşmuş bağlar hakkında bizleri şiddetle uyarmıştır; zira Cabir İbn-i Abdullah Radyallahu Anh'dan şöyle dediği rivayet edilmiştir: Bir gazvede Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem ile birlikte bulunuyorduk: Muhacirlerden bir adam Ensardan birinin kığına vurdu. Derken Ensârî: Yetişin ey ensâr! Muhacir de: Yetişin ey

muhacirler! dediler. Bunu işiten Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu: **Ben aranızdayken cahiliye davası mı güdülüyor? Onu (milliyetçiliği) terk edin çünkü o kokuşmuştur.**

Veda hutbesinde İslam, bu ırkçı ve coğrafi ayrımcılığın kesin bir şekilde kökünü kazımıştır; zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَلَا إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ وَإِنَّ أَبَاكُمْ وَاحِدٌ أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَىٰ أَعْجَمِيٍّ وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَىٰ عَرَبِيٍّ وَلَا لِأَحْمَرَ عَلَىٰ أَسْوَدَ** **Ey insanlar! Rabbiniz birdir. Babanız da birdir. Arabın Arap olmayan (acem) üzerine bir üstünlüğü yoktur. Arap olmayanın da Arap üzerine bir üstünlüğü yoktur. Beyaz derili olanın siyah derili üzerine bir üstünlüğü yoktur, siyah derili olanın da beyaz derili üzerine bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük sadece takva ilemdir.**

İlişkilerimizin üzerine bina edilmesi gereken gerçek bağ, ırkların ve renklerin içinde eridiği İslam akidesi bağıdır; zira İslam ümmeti, insanların dışında tek bir ümmettir; zira Subhanehu şöyle buyurmuştur: **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ** **“Müminler ancak kardeşirler.”** [Hucurat 10] Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem de şöyle buyurmuştur: **“Sizden biriniz kendi nefsi için sevdiğini, kardeşi için de sevmedikçe iman etmiş olmaz.”**

Ensar'ın (Allah onlardan razı olsun) Muhacirlere karşı sergilediği tutum en büyük örnektir; zira onlar, ekonomik krizi ya da demografik değişimi gerekçe göstermemişler, aksine evlerini ve mallarını onlarla paylaşmışlardır; işte akidevi kenetlenme, Kur'an-ı Kerim'de Allahu Teala'nın şu kavlinde ölümsüzleştirilmiştir: **وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** **“Onlardan önce Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş bulunan Ensarın da bu ganimet mallarında hakları vardır. Onlar beldelerine göç eden Muhacirleri kendi canları gibi severler ve onlara fazladan verilen ganimetlerden ötürü gönüllerinde en küçük bir kıskançlık ve burukluk duymazlar. Hatta onlar ihtiyaç içinde kıvransalar bile, daha muhtaç durumda olan mümin kardeşlerini kendilerine tercih ederler. Şunu bilin ki, kim nefsinin cimriliğinden ve mala düşkünlüğünden kendini kurtarırsa, işte kurtuluşa erenler onlardır.”** [Haşr 9]

Çağdaş Batı, Habeşistan'ın Hıristiyan kralı Necaşi'nin erdemine bile ulaşamamıştır; zira Necaşi, ilk Habeşistan'a hicret edenleri kabul etmiş, onlara sığınak sağlamış ve onlara yardım etmiş olup gözetim ve güvenlik konusunda onları kendi halkından hiçbir şekilde ayırmamış ve şu meşhur sözünü söylemişti: “Gidin, çünkü siz benim topraklarımda güvendesiniz. Kim size hakaret ederse cezalandırılacaktır.” O halde maddi arzularının peşinde soluyan ve kendilerinin “ışıklar beşiği” olmasıyla övünen, ama yapısını sadece mazlumların kanı ve Müslümanların bilimsel ve kültürel mirasının çalınması üzerine kuranlardan nasıl erdem beklenebilir ki?!

İster esmer ister beyaz, ister yerli ister göçmen, ister Müslüman ister gayrimüslim olsun yüzyıllar boyunca Hilafet Devleti'nin altında yaşayanlar, devletin gözetimi ve güvenliğinden yararlanmışlardır; zira hak ve adalet konusunda Müslümanların lehine olanlar onların da lehine, Müslümanların aleyhine olanlar

onların da aleyhine olup milliyet veya vatan temelinde hiçbir ayırım yapılmamıştır; böylece İslam Devleti, çok kısa bir süre içinde hiçbir devletin ulaşamadığı bir refah düzeyine ulaşmıştır; hatta dağlara kuşların yemesi için tahıllar serpmiş, hayvanların korunması için yolları düzeltmiş, evlenemeyenleri evlendirmiş, borcu olanların borçlarını ödemiştir; Hilafet Devleti'nde hayvanlar bile aç kalmamışken, insanların durumu nasıldı acaba?!

Altıncı: Ümmetin siyasi sığınağı

İnsanlar şunu bilsin ki, bu sıkıntıdan ve tahtlarını korumak için insan ticareti yapan bu aşağılık kapitalizmin bataklığının tuzaklarından kurtulmanın tek yolu, bu insan yapımı sisteminin tamamını kaldırıp atmaktır; çünkü köklü ve tek çözüm, İtalya veya Fransa ile güvenlik anlaşmaları imzalamakta değil, aksine Allah'ın indirdikleriyle hükmedilmesini sağlamak ve yapay sınırları kaldıracak, Müslümanların dağınıklığını birleştirecek ve ister Müslüman ister gayrimüslim olsun çatısına sığınan herkes için güvenliği, gözetimi ve onurlu bir yaşamı sağlayacak ideolojik bir devlet olan Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet Devleti'ni yeniden kurmak için ciddiyetle çalışmakta yatmaktadır; böylece adalet geri dönecek ve kapitalizmin uzun karanlığının ardından İslam'ın nuru tüm insanlık üzerinde parlayacaktır.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Hatice Salih